1893—1973
80 років
Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXX. No. 102. TWO SECTIONS (SECTION I) ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СУБОТА, 2-го ЧЕРВНЯ (JUNE) 1973 Ч. 102. VOL. LXXX.

Приїзд і відвідини Верховного Архиєпископа Кир Йосифа VII в Ню Йорку

Ню Йорк. — У проголошеній вже програмі приїзду і відвідин Верховного Архиєпископа Помісної УКЦеркви Блаженнішого Кир Йосифа VII зайшли деякі зміни. Блаженніший приїжджає з Рочестеру до Ню Йорку в суботу, 9 червня ц. р. о год. 5-ій по полудні літаком „Пан Амерікан", на летовище Ля Ґвардія. Привітання Блаженнішого відбудеться на летовищі в окремо приготовленій залі. Громадський Комітет для привітання подбав про окремі автобуси, які виїдуть від Українського Народного Дому в Ню Йорку при Другій евеню в суботу, 9-го червня о год. 3:30 по пол. Квиток в обидві сторони виносить три дол. Квитки можна набувати у крамницях „Арка", „Еко" та в „Самопомочі". Крім привітань, які будуть тільки й виключно на летовищі, є також приготована пресова конференція для англомовної преси, Комітет закликає вірних взяти численну участь в зустрічі з Їх Блаженством, Блаженнішим Кир Йосифом на летовищі.

В суботу вечером о годині 7-ій відбудеться Архиєрейська Служба Божа в церкві св. Юра при Сьомій вулиці, яку правитимуть Блаженніший Кир Йосиф, Владики Кир Амвросій Сенишин, Кир Йосиф Шмондюк, Кир Ізидор Борецький, Кир Ярослав Габро і Кир Василь Лостен, о. протоігумен Пащак, ЧСВВ, о. декан Петро Федорчук, о. Голик ЧСВВ і о. парох церкви св. Юра ігумен о. д-р Володимир Гавліч. Тому, що є передбачена велика участь мирян, будуть з церкви проведені голосники на вулицю. Вулиця на цей час буде закрита для автомобілевого руху. В цій Торжественній Літургії беруть участь пластова і сумівська молодь.

Фінансова комісія Громадського Комітету приготовила окремі коверти на „Дар любови" для Їх Блаженства, які будуть роздані біля церков по парохіях в Ню Йорку й околиці в цю неділю. Фінансова комісія звернулась до всіх організацій і товариств, щоб вони від себе також склали „Дар любови". До цих коверток є долучена летючка, в якій вказано, де і як скласти „Дар любови".

Бенкетова комісія поінформувала, що продаж квитків на бенкет іде задовільно. Вже продано біля тисячі квитків. Заля „Амерікана" поміщає понад дві тисячі осіб. Всі зарезервовані квитки слід відібрати до суботи, 2 червня ц.р. Квитки на бенкет можна буде ще набувати до п'ятниці вечора, себто восьмого червня ц. р. в крамниці „Арка". На бенкеті не передбачається жадних привітів чи промов світських осіб, за вийнятком відкриття, що зробить голова Комітету д-р Роман Осінчук і слова, яке виголосить маестро Йосиф Гірняк.

Бенкет напевно відбудеться в неділю, 10 червня ц. р. в шостій годині і трийцять хвилин вечора, в готелі „Амерікана". На залю проситься входити та занимати місця вже о год. 6-ій.

В неділю, 10 червня Архиєрейська Служба Божа відбудеться в Стемфорді. Незалежно від цього, що торжества у Стемфорді не належать до засягу Громадського Комітету, Комітет подбав про автобуси, щоб бажаючі могли поїхати. Квитки до Стемфорду можна набувати в крамницях „Арка", „Еко", Самопоміч, як також у парохії. Квиток в обидві сторони виносить п'ять долярів. В понеділок Їх Блаженство відвідає українську парафію у Йонкерсі. В понеділок у вечір Блаженніший завітає до Монастира Сестер клявзурових ЧСВВ на Асторії в Ню Йорку. У вівторок Блаженніший Кир Йосиф запрошений Отцями Василіянами до Ґленкова — інформує Комісія Преси й інформації Громадського Комітету Метрополії Ню Йорку.

КОРОТКІ ВІСТКИ

ПОСАДНИКОМ МІСТА ЛОС АНДЖЕЛЕСУ був обраний негр, Томас Бредлі, перемагаючи дотеперішнього білого посадника Сема Йорті, який старався бути перевибраним на четверту каденцію. Бредлі, який протягом десятьох років був членом Міської Ради, а перед тим поліцаєм, буде першим чорним посадником Лос Анджелесу. Він виграв вибори з допомогою великого числа білих голосів, бо в Лос Анджелесі негри становлять тільки 18 відсотків населення.

ПЕРЕВЕДЕНЕ АҐЕНЦІЄЮ ҐАЛЛУПА ОПИТУВАННЯ виказало, що коли б вибори на президента ЗСА відбулися тепер, а кандидатами були сен. Едвард Кеннеді від Демократичної партії та Джан Б. Коннелі від Республіканської, то переміг би сен. Кеннеді, здобуваючи 50 відсотків голосів, а Коннелі 36 відсотків. Джан Коннелі, колишній демократичний губернатор Тексасу, недавно перейшов до Республіканської партії. Аґенція Ґаллупа також повідомила, що в опитуванні на початку квітня ц. р., сен. Кеннеді також переміг віцепрезидента Егню, здобуваючи 51 відсоток голосів, а Егню 38.

ПРОТЯГОМ ОДНОГО РОКУ, від квітня 1972 до квітня ц. р., ціни харчових продуктів в Ню Йорку та Ню Джерзі зросли на 11.9 відсотка. До цього рекордового зросту найбільше причинилися підвишки цін на м'ясні продукти, на рибу, овочі та ярину.

РАДА БЕЗПЕКИ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ ОТРИМАЛА скаргу від Лівії проти ЗСА, які — мовляв — раз-у-раз допускаються „провокаційних" дій, націлених на воєнну розгру. Лівія твердить, що ті „провокаційні" дії переводять систематично літаки з чердаків американських військових кораблів на Середземному морі. Лівія заявила в листі до Ради Безпеки ОН, що хоч вона невелика і мілітарно слаба, проте не дасть себе залякати і прийме визов без уваги на жертви.

НІМЕЦЬКИЙ КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД В КАРЛЬСРУГЕ МАЄ вирішити преважливу для Західної Німеччини та її закордонних зв'язків справу, чи підписаний соціялістичним урядом Віллі Брандта договір із Східньою Німеччиною є конституційний. У тому договорі визнається Східню Німеччину, себто — твердить Баварія, складова частина Федеративної Німецької Республіки, — той договір признає розчленування Німеччини, всупереч конституції. Рішення Конституційного Суду має бути проголошене 31 липня ц. р.

ДО ПАРИЖУ ВИЇДЕ в наступному тижні не тільки Генрі Кіссінджер, але і його найближчий співробітник Вілліям Сулліван для окремих нарад з в'єтнамськими комуністами. Вілліям Сулліван призначений на амбасадора до Філіппін, але покищо він активно заанґажований у заходах за замирення в Індокитаї.

Галдеман та Ерліхман заперечують закиди у намаганні прикрити Вотерґейтську аферу

Вашингтон. — Слідом за Джоном Ерліхманом, який у своїх свідченнях перед Сенатською підкомісією 30 травня заперечив закиди, мовляв, він, як дорадник Президента у внутрішніх справах, використовував свою позицію для прикривання нелегальних операцій, чи навіть був причетний при їх реалізації, колишній шеф персоналу Білого Дому Г. Р. Галдеман у своїх свідченнях заявив, що він ніколи не був причетний до заходів прикрити Вотерґейтську аферу. Що більше, Галдеман заявив, що він ніколи не звертався до Центральної Розвідчої Служби, а конкретно до заступника директора Сі-Ай-Ей ген. Вернона Волтерса, щоб він домігся від Федерального Бюра Інвестиґацій припинення слідства в справі окремих аспектів Вотерґейтської афери. День раніше Ерліхман заявив також, що він не звертався до кол. заступника директора Сі-Ай-Ей ген. Роберта Кушінґа з пропозицією дати технічну допомогу Говардові Гантові, який перевів „Вотерґейтську операцію", а також брав участь у вломі до психіятра, у віданні якого були документи про обслідування д-ра Д. Елсберґа. Ерліхман та Галдеман передали слідчій комісії потрібні документи, які підтверджують їхні заяви. У висліді свідчень Ерліхмана та Галдемана, сенатор Джон Пасторе заявив, що свідчення керівників Сі-Ай-Ей і Ерліхмана та Галдемана виявляють „разючу непослідовність" і собі суперечать. Щоб у якійсь мірі цю справу вияснити, Сенатська підкомісія мусить знайти відповідь на два основні питання: про що фактично йшла мова на зустрічі між Галдеманом, Ерліхманом, Ричардом Гелмсом, директором Сі-Ай-Ей і його заступником ген. Волтерсом 23 червня, яка відбулася з доручення президента Ніксона, а також, хто фактично дав доручення для Сі-Ай-Ей допомогти Говардові Гантові. Покищо задовільних відповідей на ці питання немає. З заяви Галдемана можна зробити висновок, що додаткове світло на цю справу може кинути щойно Джон Дін, який мав за завдання перевести слідство в справі Вотерґейту.

На „Скайлеб"-і перестали діяти дві батерії — Астронавти продовжують виконувати свої завдання

Гюстон, Тексас. — Хоч на велетенській космічній лябораторії „Скайлеб" виникла проблема з браком електричної енерґії, три астронавти продовжують деякі із заплянованих дослідів, наприклад, медичні експерименти та досліди сонця за допомогою величезних телескопів. Брак електричної енерґії виник після того, як дві з 18-ох батерій на „Скайлеб'і" перестали діяти. Але інші батерії функціонують нормально, так що ніякої небезпеки для астронавтів немає. Проблема з двома батеріями тільки примусила відкласти на пізніше заплляноване фотографування поверхні земної кулі, а також астронавти мусіли виключити апарати до записування звуків та кухонку до огрівання води. Перша батерія перестала діяти в середу, 30 травня, після закінчення ряду дослідів. Астронавти за допомогою сильних телескопів робили знімки земної кулі, з яких можна буде вивчати стан лісів, занечищення повітря та води, обсервувати розположення мінеральних родовищ на просторі від стейту Ореґон аж до південної частини Бразилії. Щоб виконати цей експеримент, „Скайлеб" мусів бути обернений в такий спосіб, що „соняшні крила", які перетворюють соняшні промені на електрику, протягом кільканадцять хвилин були відвернені від сонця. В такому випадку ці „крила" не витворюють електрики, а мусять це робити 18 батерій. Під час експерименту з фотографуванням землі, одна з батерій перестала діяти. Друга попсувалася 31-го травня. Через брак електричної енерґії деякі з дослідів мусіли бути відкладені, але інші були виконані задовільно. Коли вдасться направити дві батерії, то астронавти знову зможуть виконувати досліди земної кулі за допомогою фотоапаратів і телескопів.

Страйк у „ПАТҐ" має закінчитися після двох місяців тривання

Ню Йорк. — Міжміська залізнича лінія „ПАТҐ" і провід робітничої спілки залізничної обслуги дійшли до порозуміння за яким мав би закінчитися 61 - денний страйк, який примусив був тисячі постійних доїжджувачів до праці шукати інших способів транспортації між Ню Йорком і Ню Джерзі. Залізниця „ПАТҐ" почне знову курсувати в 12:01 год. ночі в цю неділю, якщо новий контракт буде ратифікований членами робітничої спілки. Ратифікаційні збори робітників мають відбутися в цю суботу, після чого будуть проголошені деталі нового контракту. Страйк почався 1-го квітня ц. р., коли 214 робітників, які обслуговують цю залізничну лінію покинули роботу. Вони домагалися вищої платні, довшетривалого контракту, хворобової відпустки та кращого медичного забезпечення. Через цей страйк постійні подорожні між Ню Йорком по одній стороні Гудсону, а Нюарком, Гаррісоном, Гобокеном і Джерзі Сіті по другій були примушені доїзджати автами, автобусами та іншими залізничними лініями.

Українські демократи Ню Джерзі підтримують кандидатуру Бирна

Ірвінґтон. Українські Демократи Ню Джерзі, очолювані Йосипом Лисогором стейтова організація українських демократів, зголосили свою підтримку кандидатури Брендана Бирна на губернатора стейту в правиборах у вівторок 5-го червня та опісля у виборах в листопаді ц. р. Рішення в цій справі винесено на спільних нарадах повітових делеґацій, які відбулися тут в приміщеннях Українського Народного Дому в четвер, 31-го травня вечером. У нарадах, що ними проводив п. Лисогір взяли делеґації чотирьох повітів. Делеґацію повіту Гудсон очолював відомий наш демократичний діяч Мчхайло Вархол, делеґацію повіту Берґен очолював Іван Хомко, Речником делеґації повіту Ессекс бут Теодор Литвин, а повіту Юніон Теодор Романків.

ЗСА і Франція стверджують свою приязнь, але ще не узгіднили позицій

Рейкіявік, Ісляндія. — Президент Ніксон і французький президент Жорж Помпіду одностайно підкреслювали у своїх тостах під час бенкету, що його видав у честь названих високих гостей ісляндський президент Крістіян Елдярд, — що З'єднані Стейти і Франція були, є і будуть союзниками і приятелями, але водночас зазначували, що щораз інші часи вимагають пристосування до них іншої спільної тактики. Помпіду пригадав у свому тості слова французького борця за американську незалежність маршала Ляфаєта, який запевняв Джорджа Вашинґтона, що приязнь Франції й Америки триватиме вічно. Він ствердив те, що „у світі є забагато непевних речей, щоб наш союз мав послабитись". Однак водночас обидва президенти, які нараджувались в столиці Ісляндії впродовж п'яти годин, не узгіднили різних актуальних проблем, в яких мають різні погляди, як справа торгівлі, монетарної системи та можливі зміни в Атлантійському Союзі (НАТО). Асистент президента Ніксона Генрі Кіссенджер у розмові з журналістами в Рейкявіку не виключив, що під час подорожі Р. Ніксона до Західньої Европи осінню цього року прийде до „конференції на вершинах" західніх лідерів, але застерігся, що про це годі говорити з певністю. Зате він підкреслив, що після наради Ніксона й Помпіду прийдуть наради його, Кіссінджера, й французького міністра закордонних справ Мішеля Жобера, що — можливо — віце-міністри закордонних справ вирішуватимуть у своїх нарадах різні технічні подробиці. Наради Ніксона й Жоржа Помпіду були передбачені ще на п'ятницю 1-го червня, але в п'ятницю вечером Президент мав вернутися до Вашинґтону. В усякому разі, тепер ще не буде проголошена ніяка „декларація принципів", про яку раніше говорив Кіссінджер, як про мету зустрічі Ніксона й Помпіду.

Політбюро вдоволене візитою Брежнєва в Німеччині

Москва. — На сторінках совєтської преси появилася інформація про спільну нараду Політбюра ЦК КПСС, президії Верховної Ради СССР та Ради міністрів СССР, на якій зроблено підсумки візити Брежнєва до Західньої Німеччини. На цій нараді, як інформує совєтська преса, учасники „повністю схвалили діяльність товариша Л. І. Брежнєва і політичні результати його візити у ФНР, які мають важливе міжнародне значення". Далі у цьому повідомленні стверджується, що „візита товариша Л. І. Брежнєва у ФНР, будучи реальним здійсненням зовнішньополітичного курсу КПРС і радянської держави, має велике значення для дальшого успішного просування по шляху розрядки напружености, зміцнення миру і безпеки всіх народів Европи... Підсумки візити товариша Л. І. Брежнєва у Федеративну Республіку Німеччини являють собою нове переконливе свідчення торжества ленінської політики мирного співіснування держав, незалежно від їх суспільного ладу, політики, яка на сучасному етапі дістала свій найповажніший вияв у програмі миру, схваленій XXIV з'їздом КПРС і квітневим пленумом ЦК партії. Саме тому підсумки цієї візити високо оцінюють радянський народ, країни соціялізму, міжнародний робітничий і комуністичний рух, миролюбні і прогресивні сили всіх країн".

Сенат відмовив фонди на воєнні дії в Камбоджі

Вашингтон. — Не зважаючи на всі намагання сенаторів, прихильників політики президента Ніксона, в Індокитаю, Сенат великою більшістю голосів, 63 проти 19, вирішив припинити дальші асиґнування на бомбардування комуністичних повстанських військ в Камбоджі. Інтенція Сенату є, як її з'ясував автор резолюції сенатор Том Іґелтон, примусити Уряд цілком відв'язатися від будь-яких воєнних операцій у Південносхідній Азії, включно з припиненням бомбардування комуністичних позицій. Це рішення Сенату є додане до загального законопроєкту видатків Уряду по кінець фіскального року 30 червня. У зв'язку з тим, що законопроєкт у цій справі, схвалений Палатою репрезентантів, різниться від законопроєкту сенатського, обидві палати будуть мусіти найперше узгіднити текст законопроєкту, заки він буде пересланий президентові Ніксону до підпису. Як відомо, Палата репрезентантів схвалила ще 10 травня законопроєкт, пропонуючи у лагіднішій формі обмеження бомбардування в Камбоджі. У випадку узгіднення законопроєкту, президент Ніксон все таки може відмовитися його підписати і тоді Конґрес буде поновно мусіти зайняти до цього питання становище. Щоб уневажнити вето Президента, законопроєкт буде мусіти бути поновно схвалений Конґресом, при чому дві треті голосів мусять бути віддані за законопроєкт. Так чи інакше, відмова признати фонди на операції в Камбоджі є серйозним ударом по політиці президента Ніксона в Південносхідній Азії. Враховуючи брак потрібних фондів, Пентаґон вже повідомив про обмеження бомбардувальних операцій в Камбоджі на 40 процентів.

Грецький уряд плянує скасування монархії — закидає королеві зраду

Атени. — Грецька преса, з очевидним благословенням від диктаторського уряду Георгія Пападопульоса, принесля вістку про плян уряду проголосити плебісцит, чи зберегти „монархічно-демократичний" устрій, чи проголосити республіку. За твердженням закордонних журналістів і дипломатів в Атенах, прем'єр Георгій Пападопульос, не чекаючи висліду плебісциту, проголосить себе „тимчасовим президентом" грецької республіки, устрій якої буде взорований частинно на американському частинно на французькому зразках. Грецькі власті переслухують коло 200 морських старшин у справі змови, яку виявлено в минулому тижні: вона мала на меті „схопити" цілу грецьку військову фльоту, яка тоді мала ультимативно зажадати димісії уряду Пападопульоса. Але тільки один грецький нищильник зміг втекти до італійського порту, де його старшини отримали політичний азиль, — решта фльоти збереглась в руках вірних режимові морських старшин. Проте головного командира фльоти димісіоновано — підвищивши в останній хвилині його ступінь.

РЕД. ІВАН КЕДРИН-РУДНИЦЬКИЙ ПЕРЕХОДИТЬ НА ЕМЕРИТУРУ

Ред. Іван Кедрин-Рудницький
(Фото з-перед двох днів)

Джерзі Сиіі. — Редактор Іван Кедрин-Рудницький, якому 22 квітня цього року сповнилося 77 років життя, відходить від щоденної праці в редакції „Свободи", яку він виконував повних 20 років та переходить на емеритуру. Формально ред. Іван Кедрин переходить на емеритуру з днем 1-го липня ц. р., але практично він закінчив свою щоденну працю в редакції вже в п'ятницю, 1-го червня, скориставши ще з належної йому вакаційної відпустки. Напередодні його відходу в четвер, 31-го травня, ред. Кедрин на спільному полуденку з головним предсідником УНСоюзу Йосифом Лисогором, заступником головного предсідника і рекордовим секретарем Вол. Соханом гол. секретарем д-ром Ярославом Падохом та головним касиром мґр Уляною Дячук і ред. А. Драганом інформував про свої майбутні пляни, які включають короткі відвідини в Европі та опісля працю над рядом уже заплянованих чи ще плянованих книжкових публікацій. Відходячи від щоденної праці в редакції, ред. І. Кедрин продовжуватиме свою широку публіцистичну і громадську активність, не перериваючи свого зв'язку і співпраці з редакцією „Свободи". У п'ятницю, 1-го червня, ред. Іван Кедрин та його дружина пані Марія були почесними гостями на спільному полуденку з усіми працівниками Головної Канцелярії УНСоюзу та в-ва „Свобода".

Совєтський науковець обвинувачує режим у жорстокості і беззаконності

Москва. — Провідний совєтський учений фізик жидівського походження д-р Веніямин Г. Левіч влаштував у своєму домі у Москві пресову конференцію, на яку запросив західніх репортерів і на якій виступив із засудженням жорстоких, незаконних і негуманітарних методів совєтських режимних органів, які виявилися в покликанні до військової служби в арктичних областях його хворого сина Євгенія, який також є відомим астрофізиком. Під час пресової конференції проф. В. Г. Левіч поінформував присутніх журналістів, що його син був заарештований 16 травня за відмову зголоситися до військової служби і висланий до Тіксі в північному Сибірі, де його примушено працювати в загрозливих для його здоров'я умовин. Водночас із цим проф. Левіч передав журналістам лікарські ствердження про недуги, на які хворіє його син Євгеній. Відбулася конференція у влаштованому із комфортом мешканні професора Левіча і факт її відбуття трактують в колах західніх журналістів у Москві, як намагання добитися від совєтського керівництва поступок в справі полегшення виїзду жидів із СССР. Д-р Левіч і його син належать до тих соток жидівських науковців, що їм совєтський режим не дає дозволу на виїзд з СССР.

У католицькій Ірляндській Республіці новим президентом став протестант

Деблін. — Новим президентом Ірляндської Республіки, велику більшість населення якої становлять католики, став протестант, 68-річний Ерскайн Чіллерс, на місце 91-річного Імона де Валери. За неповними ще, але вже вирішними підсумками виборів, Чіллерс отримав 612.933 голоси проти 566.117, які впали на 56-річного Тома Ґідджінса, католика. Вислід цих виборів має велике політичне значення з уваги на затяжну громадянську війну у Північній Ірляндії, де більшість населення протестантська, а масову терористичну акцію веде підпільна католицька організація, Ірляндська Республіканська Армія. Чіллерс зразу заявив, що він змагатиме до переведення конференції лідерів обох визнанevих суспільств з обох частин поділеної Ірляндії. Вибір протестантського діяча, який від довгих років займав різні міністерські пости, отже має поважний досвід у державних справах, вважають за прогру релігійних фанатиків та вияв великої толеранції більшости населення Ірляндської Республіки.

В Австралії появився збірник писань Миколи Лазорського

Мельборн. — Заходами й у видавництві Австрійської Філії Об'єднання Українських Письменників „Слово" появився тут книжковим виданням п.н. „Світлотіні" збірник історичних нарисів, оповідань, статтей і спогадів померлого в 1970 р. українського еміґраційного письменника Миколи Лазорського, автора історичних романів „Гетьман Кирило Розумовський" (1961), „Степова Квітка" (1965) та повісти про Григора Орлика „Патріот" (1969). Охоплює виданий збірник 54 нарисів, статтей, спогадів й оповідань, написаних в 1949-1969 роках, між ними такі як „Декабристи в Україні", „Гетьман без булави", „Шевченко в Полтаві", „Пантеон України", „Пограбовані скарби", „Січовики під Віднем", „О. М. Водянський". Передмову до збірника п.н. „Автор великих історичних полотен" з коротким оглядом життя і творчости Миколи Лазорського написав письменник і літературознавець Дмитро Чуб. Завершується збірник післямовою дружини письменника Лідії Лазорської. Сл.п. Микола Лазорський, народжений у Полтаві 1890 року, вчився в Харківському Університеті і після революції працював у шкільному секторі Державного Видавництва України та в інших видавництвах. З початком 1930-их років був заарештований і перебував на засланні поза Україною, звідки повернувся перед Другою світовою війною. Під час війни еміґрував до Західньої Німеччини і співпрацював у видаваних там українських газетах. Згодом виїхав до Австралії, де продовжував свою літературну працю і де й помер.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Злощасне співіснування

Державний Департамент у своєму листі з 3 квітня ц. р. до Крайової Управи ТУСМ'у — повний текст того листа поданий одночасно в англомовному „Українському Тижневику" — солідаризується з становищем українського загалу, що таврує і засуджує переслідування українських інтелектуалістів в УССР, але водночас обороняє політику мирного співіснування Америки з Совєтським Союзом, як ніби корисну для українського народу. „Коли будуть затіснюватись вузли між нашими двома країнами, то ми віримо, що Совєти усвідомлять, що не є в їхньому інтересі вести дії, які спричинять слушне публічне стурбування в З'єднаних Стейтах. Тісніші наші взаємини повинні принести користь всім людям в обох країнах".

Тут існує засаднича розбіжність поглядів українського суспільства в Америці і — твердимо — всіх українців в усьому світі, в Україні і поза нею, та теперішнього американського Уряду. Коли Уряд вважає, що із затісненням взаємин з Совєтським Союзом совєтський режим еволюціонуватиме в сторону західньої демократії і ступнево буде позбуватися свого диктаторсько - поліційного характеру у відношенні до інакшодумаючих власних громадян, спеціяльно в поярмлених Москвою країнах, то це помилкове думання. Однаково досвід минулого як усі познаки сучасности доказують, що Москва затискає внутрішній зашморг в міру того, як кращають її відносини з західнім світом. Москва вважає „співіснування" з Заходом, зокрема з Америкою, за згоду того західнього світу на її внутрішню політику. Москва черпає із своїх добрих зв'язків з Америкою політичні й економічні користі, які скріплюють її режим.

Москва за всю свою історію ніколи не поступалася з будь - якого з аспектів своєї агресивної політики під впливом „приязни", під впливом „доброї" супроти неї поведінки. І навпаки: завжди поступалася, коли бачила загрозу для себе, коли її політиці протиставлювано силу. Політика співіснування залишає поярмлені народи напризволяще Москви. Тому вони мусять самі стати такою силою, з якою почне рахуватися Москва — вони мусять стати тією силою всупереч усім ґеноцидним московським зусиллям.

Закріплювання статус кво в Европі

Поминаючи всякі інші аспекти нової „східньої політики" німецького канцлера Брандта, про її практичні наслідки можна сказати, як про закріплювання в Европі політичного статус кво. Не приходиться отже дивуватися тому, що Совєтський Союз так позитивно оцінив намагання канцлера Брандта, чого найкращим виявом була недавня офіційна візита в Західній Німеччині совєтського лідера Брежнєва.

Коли йдеться про східні кордони Німеччини, то не тільки східні, але й західні німці погодилися визнати досі оспорювану лінію Одри - Нісси. Домовляючися з урядом Демократичної Німецької Республіки, уряд Брандта визнав існування двох окремих німецьких держав, чим утривалив можливо й на довший час поділ Німеччини. Найновішим досягненням уряду Брандта на полі закріплювання в Европі політичного статус кво є домовлення з Чехо-Словаччиною й устійнення тексту договору, на основі якого прийде до нормалізації німецько - чехословацьких відносин, чим закінчиться 35-річний конфлікт.

В цьому останньому контексті на відзначення заслуговує факт уневажнення та засудження відомого Мюнхенського пакту з 1938 року, підписаного між гітлерівською Німеччиною, Чехо - Словаччиною, Великою Британією, Францією й Італією в справі приєднання Судетів до Німеччини. Мюнхенський пакт, як відомо, був передостанньою зупинкою перед вибухом другої світової війни і перейшов до історії як символ політики примирення демократичних потуг Заходу супроти агресивної політики тоталітарних держав. Ця політика апізменту, як сьогодні ми знаємо, створила всі передумови для вибуху світової війни, до якої західні держави могли б були не допустити, коли б були виявили твердість у своїх взаєминах з Гітлером і Муссоліні.

Сьогодні засудження Мюнхенського пакту з 1938 року в атмосфері чергової хвилі примирливости у відношенні до СССР і його сателітів є своєрідним курйозом, неповажною справою. Колись, перед 35 роками, повернувшись з Мюнхену, англійський прем'єр-міністер Н. Чемберлен заявив, що у висліді домовлення з Гітлером встановлено в Европі „тривалий мир". Рік пізніше почалася світова війна. Підписуючи пакти з такою ж тоталітарною імперіялістичною державою як СССР сьогодні, західні лідери також говорять про „тривалий мир" у світі, про мир „на найближче покоління", забуваючи, що про теж саме говорили їхні попередники в час Мюнхенського пакту 1938 року.

Салют комбатантові

Комбатантами називається, звичайно, військовиків, що беруть участь у боях. У цьому випадку маємо на думці подвійного комбатанта, який у своїй молодості боровся за волю свого народу зі зброєю в руках й опісля все своє життя боровся за той сам ідеал, але зброєю, якої Наполеон боявся більше, ніж сотні багнетів — пером!

Мова про — з великої літери — Редактора Івана Кедрина-Рудницького, який з днем 1-го липня цього року виходить з редакції „Свободи" на емеритуру, але практично відійшов уже з сьогоднішнім днем, скориставши із належної йому ще вакаційної відпустки. Відходить після двадцятьох років виснажливої, часто турботливої, завжди напруженої праці в такому справжньому млині вісток, коментарів, думок і концепцій, як ним є щоденна газета.

Відхід на емеритуру це ще далеко не відхід від активної праці. Часто навпаки, а у випадку ред. Івана Кедрина можна оправдано припускати, що він щойно тепер, звільнившись від зобов'язуючих годин та всілякої рутинової праці, зможе із ще більшою наполегливістю та розмахом практикувати свою журналістичну професію, збагачуючи свій вже досі величезний вклад в розвиток нашої політичної думки, що завжди було його спеціяльністю.

Цей коментар написаний не „на прощання", не з його біографічними чи іншими даними, а тільки як наш редакційний салют довголітньому співробітникові із зміною в його системі щоденних зайнять. Висловлюємо цей салют рівночасно із нашим подивом та вдячністю за його працю і співпрацю, яка на цьому ще далеко не переривається. Для нас, його колеґ в редакції, ред. Іван Кедрин-Рудницький був і залишається поняттям сам по собі, як праобраз журналіста - професіоналіста, з яким можна не погоджуватись, але якого не можна не шанувати. В такій пошані і висловлюємо йому цей наш редакційний Салют з нагоди його переходу на емеритуру.

Іван Кедрин

НЕСТРИМНИЙ СВІТ

Буває, окремі люди й цілі суспільства за злободенними турботами чи актуальними сенсаціями затрачують почуття межі між малим і великим, і здається їм, що саме та їхня справа — найважливіша й єдина, що варта уваги. Це — приповідкові дерева, за якими не видно лісу. І було б справжньою катастрофою, якби той брак перспективи і та короткозорість тривали доти, поки ворожі сили не використали б такої сгрусинної поведінки. Один з найкращих американських пресових знавців міжнародної ситуації та куліс міжнародних подій, С. Л. Солцберґер з „НИ Таймсу", який перевів інтерв'ю з десятками лідерів світу, перестеріг недавно своїх американських земляків, щоб вони не поринали з головою у сенсацію Вотерґейту. Мовляв, Вотерґейт, хоч який прикрий, — світу не зупинив.

І справді; у Південному В'єтнамі все ще, не зважаючи на формальне перемир'я, гинуть військовики і цивільні. У Камбоджі навіть перемир'я нема, і країна у щораз більших руїнах. Єгипетський президент Анвар Садат раз-у-раз погрожує відновленням війни проти Ізраїлю. Західній світ виявляє кумедні розбіжності: з одного боку Західня Европа політично й економічно об'єднана в Европейській Економічній Спільноті та пакті НАТО, з другого маленька Ісляндія, яка взагалі не має наземного війська, обстрілює англійські рибальські кораблі, — Австралія заскаржила Францію до Міжнародного Трибуналу за атомові експерименти на півдні Тихого океану, а Греція протестує проти уділення її союзницею Італією політичного азилю старшинам залоги збунтованого грецького нищильника. Між ЗСА і союзницькою Західньою Европою радше напружені, аніж сердечні відносини, бо невирішеними залишаються проблеми оборони, торгівлі і монетарної системи. Так само атмосфера недовір'я панує між Вашинґтоном і Токіо. Із Швецією ЗСА формально не зірвали дипломатичних зв'язків, але й не втримують їх після багатократних антиамериканських виступів шведського соціялістичного прем'єра. На непристойні протиамериканські вислови дозволили собі й деякі члени нового соціялістичного уряду союзницької з Америкою Австралії, а між ЗСА і Індією все повіває холодом від часу останньої індійсько - пакистанської війни і підписання Індією 10-річного пакту приязни з Москвою. Арабські країни шантажують нафтою Захід. І поруч із цим — цілий комплекс проблем, пов'язаних з комуністичними Москвою і Пекіном. Довга низка сумнівів залишається без відповіді: чи заплянована на літо - осінь цього року панєвропейська конференція не буде новою Ялтою з закріпленням потуги совєтської імперії? Чи „нова східня політика" канцлера Західньої Німеччини Віллі Брандта, припечатана недавніми відвідинами Брежнєва у Бонні, у практичному наслідку не скріпить к о м у ністичного бльоку в Европі? Чи американсько - совєтські переговори про обмеження стратегічної зброї не виявляються блефом, з величезною пропагандивною користю для Москви?! Чи вдасться Ніксонові здійснити гасло „ґенерація миру", чи, може, це буде мир, подібний на цвинтарну тишу...

Солцберґер, натякнувши лише на кілька із згаданих прикладів з сучасної міжнародної ситуації, слушно стверджує: Америка не може байдуже придивлятися світовій каруселі і не може проголосити своєї невтральности в усіх тих і багатьох інших подібних справах. Хтось мусить говорити в імені Америки, і тим „хтось" є американський президент, за конституцією голова держави, водночас голова уряду та головний командувач збройних сил. І ніхто його не може заступити як речник і представник американської держави. І ці та інші події не чекають, поки закінчиться вотерґейтська афера. Ще місяцями будуть тягнутися переслухування у тій афері, після того можуть прийти судові процеси з присудами й відкликами засуджених, що буде тягнутися — роками. А світ нестримно йде вперед. Правду каже інший коментатор Джозеф Алсоп, що тільки історія скаже своє слово про Ричарда Ніксона, зваживши на своїх терезках його заслуги й провини для Америки і світу.

Події у широкому світі мчаться головокружним темпом. І треба завжди зберігати той холодний підхід, який єдино дозволяє відрізняти мале від великого. Ми тут, на Землі, не всилі навіть схопити розумом значення такої ґрандіозної події, як створення першої американської космічної обсерваторії з людською залогою.

∴

А все сказане стосується й українських справ. Все, що стосується совєтської імперії й Сходу Европи — пов'язане з долею України. Чи впадати в розпач з приводу дальшого поглиблювання міжнародної деконьюнктури для визвольної справи України?! Чи піддаватись зневірі і признавати рацію пристосуванським теоріям про вічність і незмінність панування в Україні Москви з її київськими преторіянами? Чи штучно розбурхувати приспану енерґію українського суспільства в західніх країнах поселення новими ідеями й новими сподіваннями?

Українська проблематика на тлі сумної дійсности в Україні, на тлі міжнародної ситуації і на тлі наших осягів та невдач постане знову на всю височінь у зв'язку з цьогорічним осіннім Другим Конгресом Вільних Українців. Може й завчасно ще входити в його подробиці. Але вже теперішня підготова до нього, включно з розсиланими квестіонарями, насуває поважні сумніви: чи не треба витягнути поважні й відважні висновки з діяльности Секретаріяту СКВУ за трирічний час його існування, — чи не треба одверто признатись до помилки з „ротаційною" системою його осідку у трьох різних країнах?! Чи не треба закинути невдалу спробу творити якусь світову надверхівку з фірмами і назвами, які по суті є фікціями. Чи не завернути із шляху нереальної і нездійсненної ц е н тралізації всього життя, що його не можна вбгати в найкращі навіть теоретичні, але нереальні рямці? Чи не слід закинути звичку записувати на рахунок С е к ретаріяту прерізні події й осяги, які сталися без ініціятиви, участи та заслуги Секретаріяту?! Така метода звітування про діяльність Секретаріяту не підносить поваги тієї установи, а дискредитує її.

Коли зовнішній світ нестримний, то нестримний також хід подій в Україні і поза нею. Керує тим життям тугість українського народу на рідній землі та віра розсіяних у діяспорі українських людей, що у нестримному крутежі подій прийде зміна. Наша ціль — велика, наша віра — глибока, а наші внутрішні суперечки, докори, претенсії, процеси — це речі малі. Не затрачуймо з очей лісу за деревами.

І. Дробот

СЛІДАМИ КАПІТАЛІСТІВ

В совєтських газетах появилися пропозиції, щоб службовцям платити банковими чеками або кредитовими картами замість готівкою. Читачі прийняли із захопленням такий проєкт. Те, що кредитові карти можна б ужити теж для закупу недостатніх товарів і для зліквідування популярної, але незаконної торгівлі, яка діє поза державною системою, здається, не охолодило захоплення.

Совєтські банки встановили б лише особисті чекові конта та кредитові карти, які в СССР досі не були знані. Пропозиція, яка появилася в „Літературній газеті", викликала багато проєктів серед читачів. Один читач навіть післав до газети вимальований ручно банковий чек. Три читачі, між ними один емеритований службовець, післали копії довжелезного листування з банковими службовцями, яким вони особисто запропонували систему кредитових карт або банкових чеків. Багато читачів післали листи до редакції газети.

Це захоплення почалося ще в січні, коли один читач запропонував с к а с увати гроші й заступити їх комп'ютовими контами для всіх службовців, які працюють у совєтській економії.

Газета звернулася за порадою до академіка Віктора Глушкова, директора Українського Кібернетичного Інституту. Глушков вказав на на дві слабі сторони тієї пропозиції: недостачу продуктів, яких найбільше потребують споживачі, як теж і те, що існують приватні торговці та всякі приватні ремісники, поруч державних магазинів і підприємств. Урядова компютова система не могла б санкціонувати плату приватних ремісників — яких толерує, хоча працюють нелеґально, або поодиноких людей, які продають квіти чи яблука або городовину з власних приватних садів і городів, коли полиці державних магазинів світять пусткою, — заявив Глушков.

Як досі, то приватні продавці й усякі ремісники мають цю перевагу в економії, що можуть вимагати всяку базарну ціну. Для поправи недостач Глушков пропонує, щоб урядові службовці мали право користуватися своїми кредитовими картами або чеками при закупах рідкісних товарів на базі першенства зі шкодою для приватних торговців і ремісників. І вкінці, — сказав Глушков, — вони забажають працювати з урядом.

Глушков з а пропонував, щоб спілки споживачів устатковувалися на місцях, де працюють службовці, або в близькому сусідстві, та щоб пильнували, щоб власник кредитової карти не надуживав своїх прав при закупах. Спілки, мовляв, мали б право інтервеніювати, якщо такий власник забажав би закупити якихось товарів забагато, скажімо, імпортованих бананів, для яких кредитова карта признавала б першенство.

Якщо б приватників втягнуто до урядових зайнять і якщо недостачі усунено б, то тоді, мовляв, зайвим було б користуватися готівкою і комуністичну мрію „Кожному по його здібностям і по його потребам" можна б пристосувати до системи кредитової карти. А поки що залишаються і далі нестачі, приватні торгівці, приватні ремісники...

Щож торкається Глушкового пляну, то він сказав, що самі читачі газет не могли б рішати про долю того пляну. Це належить до установ суспільної адміністрації під керівництвом комуністичної партії.

Ім'я України в етері

Усе почалося цього року з писанок, що їх навчилися розписувати студенти університету Північного Колорадо, де викладає професор-українець д-р Іван Овечко. Напередодні ц ь о горічного Великодня відбулася перша позаакадемічна лекція виготовлення українських писанок у присутності кореспондентів студентської газети й місцевого американського щоденника міста з понад 45.000 населення, а за пару днів після того появилися гарні репортажі в тих пресових органах із відповідними світлинами: студентський „Міррор" подав 9-го квітня світлину на чверть сторінки однієї писанки, розповівши читачам докладно про це наше мистецтво, а місцевий щоденник, крім фотографії студентів за виготовлюванням писанок, докладного опису процесу виконання праці, ще й додав, що це є один із способів пізнання - вивчення української культури під керівництвом д-ра І. Овечка в асисті його колишньої студентки, яка тепер уже вчителює та навчилася сама й інших навчає цього цікавого українського мистецтва, Рут Ворнер.

Незабаром оригінальна для Північного Колорадо вістка розлетілася по всіх менших містах і містечках цього закутка країни, і через три дні в офісі проф. д-ра Овечка з'явилася репортерка з радіостанції, розпитуючи про українські Великодні традиції та взагалі про Україну; професор запросив кореспондентку до кляси і в присутності всіх студентів протягом 15-ти хвилин стисло оповів усе, що міг, про Україну й український Великдень. А наступного дня з радіостанції Віндзор у Північному Колорадо щонайменше шість разів (щогодини, під час передачі новин) передавався радіорепортаж-інтерв'ю про український Великдень. До університету з цієї нагоди прибули навіть кореспонденти з телевізійної станції з Денверу, запросили знову студентів показати їм писанки, взяли все те на стрічку... На жаль, щось сталося з тим фільмуванням, і студенти так і не побачили в телевізійних передачах тієї події...

Але на цьому не закінчилася зацікавленість американців Україною: другого ж дня проф. І. Овечко отримав запрошення професора Відділу економіки в університеті дати виклад його студентам про стан господарства в СССР, зокрема в Україні. Кращої нагоди оповісти американським студентам про штучний голод в Україні, зорганізований комуністичною Москвою в 1932-33 рр. не могло й бути. Почувши про велику зацікавленість студентів усім, що діється під совєтами, з уст свідка тих подій, професор іншого Відділу — цим разом Відділу політичних наук — запросив д-ра Овечка дати виклад і його студентам. „На яку тему?" — запитав наш професор - земляк. „Енітінґ ебавт Юкрейн", — була відповідь. „І взагалі про проблеми національностей в СССР", — додав він...

Таким чином, писанками почавши, Північне Колорадо почуло протягом двох святкових тижнів цього року більше про Україну, її стан під совєтською Москвою та її змагання за волю й самостійність, ніж протягом усіх років перед тим. До речі, в згаданому університеті ще немає викладів української мови, ані курсу історії чи літератури України — викладаються лише еспанська, французька, німецька, російська й італійська мови. Та це, як бачимо, не значить, що студенти, професура, читачі газет та слухачі радіо не цікавляться українською проблематикою. Треба тільки хотіти задовольнити їхні бажання, а як їх немає — викликати вчасно.

Н. Н.

З НАШИХ БУДНІВ

Де наші хлопці?..

Нещодавно я був на концерті визначних учнів Українського Музичного Інституту в Ню Йорку. Гарний концерт, гарна програма, добірна публіка, але характерне те, що на 10 юних виконавців програми концерту — було 9 дівчат, і тільки один, як від паради, хлопчинка, та й той, либонь, неукраїнського роду, тількищо записався на науку до нашого Інституту...

Та сама проблема і така сама пропорція помічається і в наших студентських гуртках чи клюбах при американських коледжах, університетах. Береш до рук „Свободу" і що ж бачиш: на фото: 10-15 дівчат дивляться на вас, як зозульки, а між ними, для фасону, всього - навсього два хлопці теліпаються, та й тих із зовнішнього вигляду важко відрізнити від дівчат, — якщо безбородні.

Через таку саме „пропорцію" часто виринають всякі несподіванки для нас, робітників пера, так сказати б. Якось рік тому замовив у мене один театральний гурток одноактівку з життя сучасної української молоді („Юного Скомороха" В. Софронова - Левицького ще тоді не було на книгарських полицях). Сів, написав, вислав — чекаю. Через два тижні вертається назад до мене моя одноактівка, а до неї долучене письмо з великою подякою та з великими похвалами на мою адресу, що, мовляв, мій „скеч" дуже їм сподобався, що він дотепний, актуальний і легкий до постанови, тільки... виходить тяжка біда з обсадою роль!

„Шановний Пане Письменнику, — пише голова гуртка, — ми Вам сердечно дякуємо за Ваш скеч, а одночасно маємо до Вас велике прохання: щоб Ви переробили хлопців на дівчат... Зі списка дійових осіб виходить, що в скечу мусіло б виступати 6 хлопців і тільки дві дівчини, а в нашому гуртку хлопців стільки, що кіт наплакав! Ще одного-двох аматорів можемо, від біди, вишкрябати або позичити в СУМА, але шістьох — ніколи! Просимо повідомити нас, чи зможете зробити таку операцію?"

Я повідомив голову гуртка (це була, очевидно, пані магістер), що не зможу, бо я не є спеціяліст від таких складних операцій, але дав їй просту пораду — перводягнути дівчат на хлопців, що, в наші часи, не є жадна проблема, тільки може декотрій з них треба буде бороду причепити...

Ікер

Ярослав Климовський

ПОЧАТКИ МОЄЇ „ТЕАТРАЛЬНОЇ КАР'ЄРИ"

(Фрагмент із спогадів)

(2)

Три роки пізніше, тобто в 1928 р., відбував я обов'язкову військову службу. Дякуючи капітанові Нсвяровічеві, я опинився в складі Військового Театру в Бережанах. Чому пишу „дякуючи", бо — кожний признає, — що далеко краще бути на т. зв. функції як об'їдатися з рекрутами.

Одного дня попало до театру троє вишколених інструкторів — Зиґмунт Щольц з Катовиць — оперовий співак, Адам Цірін зі Львова — соліст оперети — вони до музичного відділу, а я до драми як характерний актор, хоч, правду кажучи, шлях до цього театру уможливила мені „військова абетка", мої куплети до тематичної ревії і дві т. зв. шмонцесові пісеньки для жида-жовніра, офермн.

Після цього нас перевели до полкової канцелярії як писарчуків — першого до мобілізаційного офіцера, другого до кватирмайстра, а мене до евіденції полку. Словом — як тоді казали — ми попали на маркірацію. Ми всі разом належали до т. зв. „войска светней Ядвіґі". Це „войско" мало постійні перепустки і мешкало в старому замку Синявських, а не в казармах, і не мусіло вставати на свисток „службового", а так собі „лєлюм-полєлюм", бо праця в полковій канцелярії починалась о 8-ій годині ранку. „Театральники" мали ще той привілей, що по кожній пробі капітан Нєвяровіч, директор і мистецький керівник театру, запрошував нас на перекуску до офіцерського касина.

Одного разу наш театр ставив п'єсу в пленері, тобто на вільному повітрі. П'єса називалась „Косцюшко под Рацлавіцамі". П'єса не дуже „моцна", зате ансамблева, і в ній, якщо вона в пленері, бере участь багато війська. У нашому випадку два батальйони. Мені приділено ролю царського поручника Каткова. Ціла роля російською мовою. Катков, постать характерно комічна, цілий час п'яний. Щоб добре вийшла роля, намовив мене Влодко П. з Бережан, щоб я потягнув „оковитої". Та чи можна устійнити якусь міру, коли хтось смокче горілку з пляшки? Гарячий день також зробив своє.

У перерві, коли підійшов до мене кватирмайстер, майор Жуковський, колишній царський капітан українського походження і хотів мені погратулювати, я побачив, що до мене простягнулось декілька рук. Моїй радості не було меж, коли я таки зловив одну з тих рук, бо усвідомив собі, що б то було, коли б я махнув своєю рукою поза руку майора. Але і моїм землякам, які попали до батальйону, що мав зображати московське військо, трапилась не абияка пригода. Хлопцям уявлялось, що вони не москалі, а українські козаки, а раз козаки, то як датись полякам? Заки здались, а це тривало довше як передбачено за вказівками режисера, „наші" таки добре пооббивали боки полякам прикладами крісів. Тоді до полкового рапорту стало кількадесят наших хлопців, та якось вибрехались. Може полковник — як кажуть — мав згляд на хлопців, бо майже всі вони за кілька днів перед тим були удекоровані стрілецькими шнурами за цільне стріляння.

З цього театру я, щоправда, нічого особливого не скористав за винятком хіба того, що капітан Нсвяровіч дбав про підвищення у членів своєї трупи „актoрського ремесла" і час від часу запрошував доповідачів. Дуже цікаві лекції читали Н. Нєвяровіч, рідний брат капітана і його дружина, відомі професійні актори, Орвіч і Лентовскі, також актори, та проф. Чеслав Дембно-Кжижановскі, викладач Львівського університету.

По закінченні драматичного курсу нам вручено „дипломи".

Щоправда, незле було мені у війську, та все таки треба було віддати „мундур до магазину". Як цивіль одягнув я костюм, який ледве тримався купи, бо кращий у часі моєї військової служби дістав у спадку мій молодший брат. На щастя, дістав я сезонову працю при переписі населення (конскрипція) з протекції Вацика, який ще одинокий як українець працював касиром у маґістраті. Прибравши людського вигляду, я дав намовити себе старшому колезі з гімназії, Колянківському з недалекої Білої, піти на безплатну секретарську практику до суду, в якому він працював.

По успішному іспиті я дістав листа з Апеляційного Суду, що моя „справа буде розглянена в своєму часі". Розуміється, що вона не була розглянена аж до розвалу Польщі. Та все таки треба було щось робити. Мґр Адасько Гарасимович „воленс-ноленс" належав до складу польського театру в Тернополі, в якому працював як і інші українці-актори на державних посадах задарма. Театр пошукував платного адміністратора на один сезон, бо якраз почав роз'їзди по містах тернопільського воєвідства. У цьому театрі я працював дев'ять місяців від 15 вересня 1931 до 15 червня 1932 року.

Під час літніх ферій десь наприкінці серпня приїхав до Тернополя наш театр „Заграва", тоді ще під мистецьким керівництвом Олеся Степового, який також шукав адміністратора. Мене заанґажовано на цей пост на рекомендацію мґра Гарасимовича, колишнього актора Тернопільських Театральних Вечорів під мистецьким керівництвом Леся Курбаса (пізніше Миколи Бенцаля) в часі Першої світової війни.

Від вересня 1932 р. почалась „тисяча справ, тисяча турбот" адміністратора українського театру у вічних мандрах.

(Кінець.)

Ірена Пелех на міжстейтовій конвенції

Визначна студентка Українського Музичного Інституту, 16-річна Ірена Пелех склала в цьому році в американській музичній організації МЕА (Асоціяція музичних виховників в Ню Джерзі) формально кінцевий іспит т. зв. Конкурс Музичних Талантів, що вимагав виконання цілого фортепіянового речиталю, тобто творів усіх головних музичних стилів. Задля найвищої оцінки, яку Ірена одержала в групі 11-ти студентів, МЕА доручила їй репрезентувати цю організацію в студентськім концерті міжстейтової конвенції в Атлянтик Сіті, Н. Дж., покриваючи їй кошти транспорту й побуту.

Конвенцію цю влаштувала всеамериканська „Національна Федерація Музичних Організацій" NFMC, в 75-річний ювілей свого існування і в 50-річчя існування т. зв. „Національного Тижня Музики", тож відбулася вона в днях 5-10 квітня ц. р. в приміщеннях двох готелів і величавої Конвеншен Гол в Атлянтик Сіті.

Будучи приявною на конвенції лише в дні „студентів", можу бодай коротенько про її цілість поінформувати з її широкої 42-сторінкової програмки, заповненої сотками прізвищ, прикрашеної світлиною президента Ніксона та світлинами 22-ох дотогочасних президентів NFMC. Особисті ґратуляції президента Ніксона вказують на те, що „Національна Федерація" охоплює не тільки різні музичні організації на терені Америки, але теж втримує її музичний контакт з іншими країнами. Тож в програму цих кількох днів днів входили наради представників і членів музичних організацій із усіх стейтів Америки, переплетені концертами 25-ти солістів мистців - професіоналістів Америки, Канади, Австрії і Англії, не вчисляючи студентів. Конвенцію з а п очатковано конкурсом прибулих мистців, переможцям якого влаштовано окремий концерт. Крім сольових концертів, відбулися концерти 13-ти інструментальних і вокальних ансамблів молоді, балетні виступи, вмістилась теж одноактова нюйоркська опера. Конвенцію закінчено ювілейним бенкетом.

7-го квітня, призначеному для студентіс музики відбувались від самого ранку в двох приміщеннях готелів одночасно студентські сольові і збірні виступи, реферати учителів мізики, показові лекції імпровізації, дискусії і т. п. Ірена Пелех взяла участь в збірнім концерті 9-ти студентів - піяністів, що репрезентували різні музичні організації стейтів: Ню Джерзі, Ню Йорк і Пенсильвенія. В призначенім для кожного виконавця однаковім часі, Ірена виконала „Штучні вогні" Клода Дебюссі, а опісля взяла участь в гутірці на тему: „Чому вивчаю музику", що нею проводив піяніст - педагог С. Бернштайн.

Цього ж дня була нагода послухати виступів студентів - віртуозів піяністів і органістів, переможців конкурсів NFMC минулих років, бути на концертах камерної, симфонічної й хорової музики, бачити балетні виступи. Непересічне враження зробив на всіх виступ знаменитого мішаного хору 83-ох студентів гайскулу з Орем, стейту Юта, які самі роздобули 22 000 дол., щоб прибути на конвенцію. День музичної активности молоді закінчив концерт молодого відомого американського піяніста Вен Клайборна, який на радість студентів музики виконав між іншим цього вечора „Сонату Аппасіонату" Ветговена, дві рапсодії Брамса оп. 79, Скерцо цісмоль Шопена, а поміж творами Дебюссі „Штучні вогні".

Цей відмінний своїм змістом день, як теж пам'ятна програмка конвенції залишаться нам на добру тривку згадку; в ній між десятками прізвищ молодих американських виконавців музики знайшлось скромне місце для прізвища студентки музики„ українки.

Галя Клим

СОВЄТСЬКА ПАРТІЙНА ДЕЛЕҐАЦІЯ ВІДВІДАЛА КУБУ

Гавана.— Тут побувала в днях з 17 по 26 травня делеґація ЦК КПСС під проводом заступника завідуючого відділом організаційно-партійної роботи Б. Моралева. Згікно з інформацією „Известей" з 29 травня, делеґація „познайомилася з досвідом роботи компартії Куби". Відвідини відбулися в загальному пляні „міжпартійних зв'язків між КПСС і Комуністичною партією Куби".

Авторський вечір І. Смолія та М. Понеділка

Гурток Любителів Мистецтва у Трой, Н. Й., влаштував 13 травня авторський вечір відомих письменників: Івана Смолія та Миколи Понеділка в залі Українського Клюбу у Вотервліті. Інж. М. Герець, голова ГЛМ, відкрив програму вечора короткою промовою, підкреслюючи незавидну долю українських письменників з уваги на байдужість нашого загалу до української книжки. Потім він представив обох письменників, згадав про їхнє життя й дотеперішні книжки. Студент В. Боднар продеклямував поему І. Смолія „Наші дні молоді", а мґр Таня Дурбак — його ж„забуте слово". Відтак Іван Смолій прочитав уривок із своєї найновішої повісти „Три янголи в головах стоять". Автор описав бій наших підпільників на Бойківщині в 1943 р. з німецьким карним відділом. Цей фрагмент з героїчної епопеї УПА читав автор із зворушенням, що уділилося і слухачам.

Окружний Жіночий Хор під проводом проф. Анни Базар проспівав низку українських пісень при фортепіяновому супроводі Г. Мацюк і І. Базара, та І. Демчара на акордеоні. Проф. А. Базар проспівала сольо „Рідна мати моя", бо це саме й був День Матері.

Микола Понеділок прочитав з пам'яті свої новелі: „Спомин" (про голод 1933 р.), „Дипломат", „60" і „Зустріч". Зворушення автора у спомині з голодного дитинства зворушило до сліз і приявних, зате дальші новелі внесли погідний настрій і сальви сміху. Розпродано деяку кількість книжок обох авторів, що давали автографи.

Такі авторські вечори краще влаштовувати зимовою порою і коли немає інших імпрез чи святкувань того ж дня. Окружний Жіночий Хор подбав про чай і солодке для учасників, що провели мило час на розмовах з обома авторами.

І. Д.

Панель-віче в Ню Йорку

Ню Йорк. — Комітет Об'єднаних Українсько - Американських Організацій Великого Ню Йорку — Метрополітальний Відділ УККА та Представництво Ради для Справ Культури СКВУ влаштовують в найближчу неділю, 3 червня, о год. 4-ій по полудні у великій залі Українського Народного Дому Панель — Віче в справі русифікації та злочинного нищення української культури червоною Москвою. Як панелісти виступлять: проф. Іван Вовчук, ред. Вячеслав Давиденко та ред. Володимир Біляїв. Модератором буде д-р Микола Чировський. На віче прибуде з Канади представниця Федерації Українських Журналістів Америки та Канади п. Христина Сеньків, що є заразом і секретаркою Спілки Українських Журналістів Канади.

У СТОЛИЦІ ІРАНУ ТЕГЕРАНІ РОЗСТРІЛЯЛИ 8-ох терористів, що їх піймали, як вони закладали міни у прикордонній смузі з Іраком. Арештовані признали, що вони діяли з наказу від „одної чужої держави", але іранські власті її не назвали.

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що у середу, 30-го травня 1973 р., несподівано відійшов у вічність на 67-ому році життя,

НАШ НАЙДОРОЖЧИЙ МУЖ І БАТЬКО

бл. п.

МИХАЙЛО КОВАЛЬ

ПАНАХИДИ — в четвер, 31-го травня і п'ятницю, 1-го червня 1973 р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Quinn & Son, 35-20 Broadway (36 вул.), Асторія, Ню Йорк.

ПОХОРОН в суботу, 2-го червня 1973 р., о год. 9-ій ранку з церкви Чесного Хреста в Асторії, Н.Й., 3112 — 30th Street, а відтак тіло Покійного буде перевезене на Український Православний Цвинтар св. Андрія у Савт Бавнд Бруку, Н.Дж.

В глибокому смутку:

Дружина — АННА
Дочка — АРЕТА
і ближча та дальша родина.

НАРОДНЕ МИСТЕЦТВО
(ГУЦУЛЬСЬКА ГРАЖДА В ГАНТЕРІ)
ВІДКРИВАЄТЬСЯ 16-го ЧЕРВНЯ 1973 р.
Folk Art Shop
Ukrainian Culture Center
Hunter, N.Y. 12442, tel.: (518) 263-4247

ОБ'ЄДНАННЯ МИСТЦІВ УКРАЇНСЬКОЇ СЦЕНИ (ОМУС)
повідомляє, що

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

членства Об'єднання Мистців Української Сцени

— відбудуться —

в днях 16 і 17 червня 1973 року
на Оселі Українського Робітничого Союзу
„Верховина" в Ґлен Спей, Н. Й.

В програмі Загальних Зборів передбачається:

1. Реєстрація членів ОМУС і гостей від ранку до полудня в суботу, дня 16 червня 1973 р.
2. Обідова пора.
3. Ділові наради З'їзду: звіти, затвердження статуту ОМУС, тощо.
4. Вибір нової Управи ОМУС.
(Детальна програма буде подана до відома учасникам З'їзду при реєстрації).

Година 6-та вечора — Коктейль.
Година 7-ма вечора — Спільна вечеря.
Година 9-та вечора — Мистецька програма і ЗАБАВА.
В неділю: від год. 8-ої — Сніданок
Год. 9-та — Богослужби в Українських Церквах.
Год. 10-та — Продовження ділових нарад.
Год. 2-га по пол. — Обід
а опісля роз'їзд учасників З'їзду.

Управа ОМУС запрошує усіх працівників театру, теж і не членів ОМУС прибути на З'їзд. Гостям раді! Вітаємо всіх прихильників театрального мистецтва —

УПРАВА ОМУС

ГОЛОВНА УПРАВА
Т-ВА УКРАЇНСЬКИХ
ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ

повідомляє Управи Відділів і Членів, що

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ Т-ВА

відбудуться

в суботу, 16-го червня ц.р.
о год. 2-ій по пол.
в Українськім Інституті Америки,
2 Схід 79-та вулиця, Ню Йорк, Н.Й.

ЗАПРОШУЄМО всіч Членів до участи в зборах, як також просимо своєчасно переслати Виборчий Листок на керівні та контрольні органи Товариства.

ГОЛОВНА УПРАВА

КОМПЛЕТНА УКРАЇНСЬКА
БОЖЕСТВЕННА ЛІТУРГІЯ
яку відправляє
ВЕРХОВНИЙ АРХИЄПИСКОП
КАРДИНАЛ
ЙОСИФ СЛІПИЙ

Співає хор церкви св. І. Хрестителя з Нюарку, Н. Дж. і Візантійський хор з Утрехту, Голляндія.

- Гарний репрезентативний альбом — 4 плити та книжка в чудових кольорах. Це буде вічна пам'ятка для Вас і Ваших дітей про БЛАЖЖЕННІШОГО КАРДИНАЛА ЙОСИФА СЛІПОГО.

Ціна 25.00 долярів

- Замовлення: готівка, чеки або моні ордери висилати на адресу:

APON RECORD CO., INC.
P.O. Box 3082, Stainway Station
Long Island City, N.Y. 11103
ТІЛЬКИ ОБМЕЖЕНИЙ НАКЛАД.
Тел. (212) 721-5599

БОФФАЛО І ОКРУГА НАЄҐРА ФАЛЛС, Н.Й.

Вітаємо Їх Блаженство Кир Йосифа
Голову Помісної Української Католицької Церкви

який прибуде до нас

7-го червня 1973 р., четвер:

ПРИВІТАЛЬНА ЗУСТРІЧ при в'їзді з Канади до ЗСА о год. 6-ій веч. (Peace Bridge).
МОЛЕБЕНЬ в церкві св. о. Миколая при вул. Онейда і Фільмор о год. 7-ій веч.
ПРИВІТАЛЬНИЙ БЕНКЕТ в ресторані Кордон Блю Голл, 3909 Дженесі Ст., о год. 8:45 веч.

8-го червня 1973 р., п'ятниця:

АРХИЄРЕЙСЬКА СЛУЖБА БОЖА в шкільній каплиці Божої Матері при 995 Фільмор, о год. 9-ій рано.
ЗУСТРІЧ і перекуска в шкільній залі з учнями і студентами та пращальні виступи.

Всенародною участю у всіх торжествах засвідчімо нашу глибоку пошану й відданість ідеям Великого Ісповідника Віри і Великого Сина нескореного Українського Народу!

ЦЕРКОВНО-ГРОМАДСЬКИЙ
КОМІТЕТ БОФФАЛА, Н.Й.

Вступайте в члени УНСоюзу!

Увага! НЮ ЙОРК І ОКОЛИЦЯ! Увага!

Важливе повідомлення

Автобуси на летовище La Guardia для привітання Блаженнішого Верховного Архиєпископа УКЦ Кир Йосифа від'їдуть від Українського Народного Дому в Ню Йорку в СУБОТУ, 9-го червня ц.р. в год. 3:30 по полудні.

Автобуси до Стемфорду, Конн., для участі в Архиєрейській Службі Божій, яку відслужить Блаженніший Кир Йосиф, від'їдуть теж від Українського Народного Дому в Ню Йорку в НЕДІЛЮ, 10-го червня ц.р. в год. 9-ій ранку.

Квитки на автобуси в обидві сторони, а саме в ціні $3.00 від особи до летовища та $5.00 від особи до Стемфорду, можна придбати в крамницях АРКА і ЕКО та в канцелярії ОУА „САМОПОМІЧ" при 98 Друга Евню.

Транспортова Комісія
Метрополітального Громадського Комітету

В П'ЯТНАДЦЯТУ СУМНУ І БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої Невіджалуваної
ДРУЖИНИ, МАМИ і БАБУНІ

бл. п.

ЛІДІЇ ПОСТОЛЮК

буде відправлена
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА І ПАНАХИДА
в суботу, 9-го червня 1973 р.
о годині 9-ій рано
в Українській Католицькій Церкві
св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж.

Про молитви за спокій Її Душі просять:
муж — ПЕТРО
доня — ІРЕНА з мужем ЮРІЄМ ПОТОЧНЯКОМ
і дітьми: АНТОНІЄМ і ЛІДОЮ

УСТ „Чорноморська Січ" закликає

своїх Членів, Симпатиків та все Українське Громадянство, управнених до голосування в Essex County у дні 5-го червня 1973 року

віддати свої голоси на
Д-ра Л. Луценка
кандидат на State Assemblyman та
Богдана Вишатицького
Freeholder of Essex County

Управа УСТ „Чорноморська Січ" в Нюарку

Замість квітів на свіжу могилу
св. п. МАРІЇ МАСНОЇ
зложили на фонд Кардинала Йосифа Сліпого:

Іван Винник	10.00 дол.
Анастасія і Роман Комарницькі	10.00 дол.
Разом:	20.00 дол.

ПОДЯКА

Наш Дорогий і Незабутній Муж, Батько і Тесть

сл. п. ЄВСТАХІЙ ГОМОТЮК

розлучився з нами і відійшов у світ життя вічного у раньовечірній годині, дня 3-го лютого 1973 р., в Гартфорді, Конн.

У скорбних і печальних днях нашого родинного смутку, наш біль злагіднили численні наші приятелі і знайомі.

ЩИРО ДЯКУЄМО: Членам Громади Гартфорду за дуже численну участь в Панахидах і Похоронах; рідні, приятелям і знайомим, що прибули на Похорони з дальших і ближчих сторін.

Отцю монс. С. Баландюкові і о. Я. Шустові за відслуження Панахид, Похорону і Богослужб, о. М. Дирді за Службу Божу, о. деканові Є. Цегельському і о. С. Стебельському за молитви.

Промовцям за прощальні слова: Проф. І. Телюкові від Стейтової Організації, д-рові Я. Падохові від Головної Управи УНС, Д-рові М. Снігуровичеві від земляків Чортківщини, Проф. І. Зеликові від Українських Комбатантів, п. інж. О. Пришлякові від УККА - Відділ Гартфорд і п. Н. Шигаєві від Організацій Визвольного Фронту; Паням: Софії Данко і К. Ярошевич.

ЗА КВІТИ: Членам і Управі Українського Народного Дому, 5-му Відділові СУМА, 5-му Відділові ООЧСУ, УНС, Відділ 227, п-ву І. й О. Капустинським і п-ву В. Гомотюк з Монтреалю.

Комбатантам за почесну стійку біля домовини; панам: М. Павлічкові, В. Салякові, Р. Сокольському і М. Шевчукові.

Панам: В. Василенкові, Є. Логушеві, А. Рудзінському, П. Титорові і В. Юзьв'якові за несення домовини.

Українському Народному Домові і його Голові п. П. Титорові за гарно влаштовану тризну.

Усім, що жертвували і далі жертвують на Заупокійні Богослужби, на фонд „Церква в Потребі" і на Українських Інвалідів.

Панам: Л. Любінському й інж. О. Бандері за переведення збірок.

Усім, що не могли приїхати на похорони, але прислали письмові співчуття і думкою були з нами.

Високопреподобним і Всечеснішим Отцям, Особам і Організаціям, які відвели Покійного Євстахія на вічний спочинок особисто, або в думці, щиросердечно дякуємо.

Нехай Всевишній нагородить Усіх Вас своїми ласками!

У жалібному смутку:
Дружина ВІЛЬГЕЛЬМІНА
Дочка ІРИНА ЗЕЛИК
Зять МИРОСЛАВ

УВАГА ВИБОРЦІ З НЮ ДЖЕРЗІ!

У ВІВТОРОК, 5-го ЧЕРВНЯ, ГОЛОСУЙТЕ ЗА

BRENDAN T. BYRNE

НА ГУБЕРНАТОРА
ЧЕСНІСТЬ У ПРАВЛІННІ
КОЛИШНІЙ ПРОКУРАТОР В ПОВІТІ ЕССЕКС
КОЛИШНІЙ КОМІШЕНЕР ПУБЛІЧНИХ УЖИТКУВАНЬ
КОЛИШНІЙ ЧЛЕН УРЯДУ ГУБЕРНАТОРА
КОЛИШНІЙ СУДДЯ ВИЩОГО СУДУ

PAID FOR BY ANNA KLIMKO

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ВЧИТЬ ВАШУ ДИТИНУ РІДНОЇ МОВИ, МОЛИТВИ Й ПІСНІ. ПОШЛІТЬ ЇЇ ТУДИ!

Повідомляємо Рідних, Приятелів та Знайомих, що

ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА
на могилі нашого Найдорожчого
МУЖА і БАТЬКА

сл. п.
ЯКОВА ПАРАХОНЯКА

відбудеться під час Зелених Свят
в неділю, 10-го червня 1973 р.
о год. 2-ій по пол.
на УКРАЇНСЬКІМ КАТОЛИЦЬКІМ ЦВИНТАРІ
на ФАКС ЧЕЙЗІ у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ.

ДРУЖИНА
ДОНЬКА з ЧОЛОВІКОМ

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ
ВІДДІЛИ В КЛІВЛЕНДІ і ЛОРЕЙНІ, Огайо

— влаштовують —

ВЕЧІР УКРАЇНСЬКОЇ МУЗИКИ
З НАГОДИ 20-ЛІТТЯ УМІ
у виконанні учнів Інституту, що відбудеться
дня 10-го червня 1973 р., о год. 6:30 веч.
в залі Parma Senior High, "Little Theater"

ВИСТУПАЮТЬ УЧНІ КЛЯС: І. Винницької, М. Грушкевич, Д. Микити, О. Сушків та М. Шияна.

В ПРОГРАМІ ТВОРИ: Барвінського, Барвіча, Витвицького, Грудіна, Косенка, Лисенка, Нижанківського, Савицького, Соневицького, Фоменка та інш.

Концерт Юліяни Осінчук в Палм Біч

Фортепіяновий реситаль Юліяни Осінчук, який на запрошення „Де Палм Біч Академі" відбувся 18 квітня в концертовій залі цієї школи, був атракцією мистецького сезону. Публіка яка складалася зі студентів і професорів школи та запрошених гостей, вщерть виповнила простору, стилеву концертову залю школи. Музичний світ Палм Бічу був численно заступлений. Концерт був гарний і щодо оформлення і мистецького виконання. Задоволити публіку Палм Бічу не легко, бо в тій люксусовій місцевості, де під час сезону, як кажуть 80% американського капіталу має своїх представників, де на концертових естрадах виступають найславніші віртуози світу де на бенефітових концертах білети коштують по $ 150 публіка привикла до дуже добрих виконавців і є вимагаючою. — Юліяна не зважаючи на свій молодий вік, зуміла захопити слухачів. Вона має всі дані, щоб ступити на дорогу піяністів - віртуозів і йти нею тріюмфально Юліяна свідома труднощів але є обдарована небуденним музичним талантом, який базується на дуже солідних піяністичних і теоретичних студіях. В неї надзвичайна музична пам'ять, легкість в опануванні найбільш тяжких піяністичних технічних форм, а над тим усім домінує глибоке відчуття задумів композитора. Вона грає зі серцем і фразування її гри до деталів викінчене і тим вона полонить публіку. Після її концерту всі слухачі спонтанно встали зі своїх місць і гучними оплесками зробили Юліяні небувалу овацію. Директор школи теплими словами подякував їй за виступ а студенти школи вручили їй китицю чудових червоних троянд. Директор представив слухачам і маму Юліяни пані Ліду Осінчук, кажучи, що все в житті талановитих людей велику ролю відіграє їх матір. Після концерту багато професійних музик залишилося на залі, щоб поговорити ще з Юліяною й обмінятися своїми враженнями. Один критик сказав, що якби композитори виконуваних творів були приявні на концерті, то були б дуже задоволені. Думаю, що кращого компліменту Юліяна не могла була почути.

Івнна Приймова
(Голова музичного Відділу в „Де Палм Біч Академі")

Українські відбиванкарі сензацією турнірів ААУ

28-го і 29 квітня відбувся в Клівленді турнір відбиванки Американського Атлетичного Союзу (ААУ), в якому змагались теж три українські дружини: дві чоловічі Клюбу „Лис Микита" та одна жіноча Пласту.

В чоловічій групі супремація української відбиванки була така велика, що до фінальних гор увійшли обі наші дружини. Про вирівняну клясу цих дружин свідчить вислід стрічі: всі три сети кінчились найменшою різницею точок (два), а перемога дружини „А" 2:1 була радше виявом сильніших нервів і рутини, чим технічної вищости. В порівнянні з Рочестерським турніром УСЦАК наші дружини задемонстрували гру на дві кляси вищу та змагались з великою жертвенністю та завзяттям.

Ім'я „юкрейнієнс" було на устах всіх — публіка підкреслювала своє вдоволення високим рівнем гри постійним аплявзом. Наші відбиванкарі грали краще, як на всіх попередніх турнірах і це потверджує факт, що переможено таких суперників, з якими ще в цьому сезоні програно не лиш сети, але й цілі змагання.

Якщо перемога чоловічої дружини була властиво потвердженням сподівань (минулого року наша команда була першуном ліґи „А"), вже виступ дівочої дружини був правдивою ревеляцією. Змагаючись вперше в турнірі кляси „А", наші молоді змагунки (найстарпій 17 років а наймолодший 15), зайняли четверте місце — всіх 12 учасників. Треба підкреслити, що сензація була б ще більша і успіх повніший, якщо б змагункам вдалося держати нерви під контролею: в зустрічі за 3-4 місце наша команда вела вже 7:0 точками та видно самі змагунки злякались несподіваного тріюмфу, не витримали нервово та програли суперницям, що „боролись як львиці".

Великий успіх „дебютанток", це не лиш потвердження їхньої доброї технічної заавансованости, але й завершення плянової праці тренера Михайла Петрини, що впровадивши в тренінґи систематику й фаховість, вже в короткому часі вивів дружину на рівень, яким можна гордитися.

Прізвища змагунок :Зірка Смаль-Стоцька (капітан), Мотря Василюк, Рома Кассараба, Ірка Давидович, Люба Петрина, Марта Шанковська та Христя Сива.

До лаврового вінка їхніх успіхів варто додати ще декілька листків: змагаючись в ліґових грах кляси „Б", жіноча дружина виказала перфектний балянс: виграно всі (10) змагань без втрати сета. На бенкеті відбиванкової ліґи для всіх команд „А" і „Б" кляси, нагороджено наших змагунок чашою, індивідуальними трофеями та ґратуляціями присутніх змагунів і гостей.

Сезон був дуже багатий на виступи пластової команди: крім згаданих турнірів, змагунки брали участь в турнірі Американського Атлетичного Союзу кляси „Б", в турнірі „джуньйор олимпік" та в першенствах УСЦАК в Рочестері, Пропущено турнір в Чикаґо — але тільки тому, що не одержано ні повідомлення, ні запрошення.

Степан Маланчук,
Спорт. Реф. Пластової Станиці

Сумівський турнір відбиванки

Ірвінґтон, Н.Дж. — У суботу 5-го травня ц.р., в спортових залях Барклей Грамер Скул в Ірвінґтоні, відбувся турнір відбиванки Осередків і Відділів СУМА східніх стейтів. У турнірі взяли участь 12 сумівських дружин з таких місцевостей: Філядельфії, Нюарку-Ірвінґтону, Пассейку, Гартфорду, Ню Йорку, Йонкерсу, Сиракюз і Ютики.

Турніром проводили: Ярослав Петрик — голова і керівник фізичного виховання при Головній Управі СУМ, Осип Кормило — господар і керівник фізичного виховання Осередку СУМА ім. полк. Е. Коновальця у Нюарку, Тиміш Мельник — секретар турніру. В склад Суддейської комісії входили: Ярослав Петрик — голова, М. Домарац, О. Кормило, Р. Мигаль, М. Яворський і А. Лапичак — судді.

До змагань приступили: 3 дружини юначок, 3 дружини юнаків і 6 дружин дружинників. Разом в змаганнях взяли участь 78 змагунів і змагунок. Після цілоденних завзятих змагань системою кожний з кожним у своїй клясі встановлено наступні місця:

Юначки (до 18 років):
1. Філядельфія
2. Нюарк-Ірвінгтон
3. Сиракюзи

Юнаки (до 18 років):
1. Нюарк-Ірвінгтон
2. Гартфорд
3. Ню Йорк

Дружинники (від 18 років вгору):
1. Філядельфія
2. Пассейк
3. Нюарк-Ірвінгтон

На прийняттю для всіх учасників турніру вручено чаші першунам, що їх уфундував д-р В. Гук з Ірвінгтону, великий прихильник молоді та спорту. Прийняття учасникам урядив місцевий Осередок СУМА ім. полк. Є. Коновальця в Нюарку-Ірвінгтоні, який був господарем турніру.

Я.П.